

Música des del menjador de casa

A.P.

BARCELONA

Txerramecu Tiquis Miquis debuta amb un disc en què es barreja amb frescor 'reggae', rumba i electrònica i que presenten avui a la Sala Apolo.

El projecte de Marc Serrats i Marc Grau va començar fa dos anys i mig, en dissoldre's Goldfinger, la banda on tocaven. Marc Grau s'iniciava en el món de la informàtica musical i, juntament amb Marc Serrats, va anar creant els temes que conformen el disc homònim. "L'electrònica i els ordinadors et permeten gravar un disc al menjador de casa, com ho hem fet nosaltres". Mentre Marc Grau s'ocupava de fer les bases rítmiques,

Marc Serrats es dedicava a compondre les cançons i a escriure'n les lletres, que anaven creixent de mica en mica gràcies a l'ajuda d'amics i coneguts. "Txerramecu Tiquis Miquis no és el fruit del treball d'una banda estable sinó que és un disc de col·laboracions". El resultat final del projecte és un còctel de *funky*, *reggae*, rumba, soul i psicodèlia. "Podríem dir que en la metodologia de treball som una mica com els Chemical Brothers o els Daft Punk, però tot i que el nostre producte fa ús de les noves tecnologies, sona diametralment diferent".

Un directe singular

Al concert que faran aquest vespre a la sala Apolo de Barcelona s'hi reuniran els diferents músics que han format part del projecte. "El de l'Apolo és l'únic concert que tenim previst a Barcelona i juntament amb deu o quinze concerts més serà una de les poques oportunitats de veure'ns tocar en directe, ja que

no som una formació estable".

El nom del grup, tan curiós com el seu producte, té un origen també particular. "Al primer tema del

disc hi ha una introducció de Joan Capri en què parla d'un grup que, com nosaltres, tampoc tenen cantant fix i que es diuen Tiquis Miquis. Xerramecu és el sobrenom que li ha posat una amiga al Marc Serrats perquè parla molt". A mesura que treballaven junts, els dos responsables del projecte es van anar adonant que el nom de Tiquis Miquis encaixava amb la figura de Marc Grau, que és qui s'encarrega de la mètdica feina de crear les bases, i el de Txerramecu amb la de Marc Serrats, que és qui fa les lletres.

El resultat final de Txerramecu Tiquis Miquis (K Indústria) és una amalgama d'estils sense una sola influència definida però que traspua frescor per totes bandes. "Hem estat dos anys i mig per fer el disc i en aquest temps hem escoltat molts tipus de música diferent, suposo que aquesta és la raó per la qual el disc té tanta barreja de colors".